

No.18732/3316

GEHEIM

BONN, 22 December 1954
Koblenzer Strasse 96.

DH

Setie II

Bijlagen:-.

Onderwerp: W.E.U. en de Westeuropese integratie.

In aansluiting aan mijn berichtgeving langs andere weg heb ik de eer Uwer Excellentie te berichten, dat gesprekken, die de Handelsraad heeft gevoerd o.a. met Baron von Maltzan en met de Heer Reinhardt, Ministerialdirektor van het Bundeswirtschaftsministerium, de indruk hebben versterkt, dat de gedachten van de Heer Blankenhorn en Prof. Ophüls met betrekking tot de mogelijkheid om in de W.E.U. integratie-elementen te introduceren, welke waarschijnlijk in grote trekken ook de opvattingen van de Bondskanselier te dien aanzien representeren, vrijwel uitsluitend door politieke overwegingen zijn bepaald en dat de economische ressorts hier tot dusver nauwelijks een stem in het kapittel hebben gehad.

De Heer von Maltzan deelde mede, dat hij over de desbetreffende vraagstukken nog geen vastomlijnde denkbeelden had. Persoonlijk voelde hij in principe wel voor de Nederlandse opvatting om de scheidslijnen zuiver te trekken, en onder de huidige omstandigheden niet te trachten de integratie tussen de zes Schumanlanden te forceren.

Dr. Reinhardt bevestigde het reeds bestaande vermoeden, dat Prof. Erhard nimmer een groot voorstander is geweest van de integratie-pogingen in het kader van het kleine Europa. Zijn conceptie is veeleer die van een wereldwijd handels- en betalingsstelsel, gebaseerd op convertibiliteit, opheffing van contingenteringen en vermindering van douanetarieven. Daarbij kent hij aan de Europese samenwerking op dit gebied slechts een zekere waarde toe, voorzover zij plaats vindt in het ruimere Europese kader van de O.E.E.S. en dient om het wijdere doel te bereiken, of althans de in dit kader bereikte liberalisatie en vergemakkelijking van het betalingsverkeer te handhaven.

De thans ontstane situatie heeft Prof. Erhard dan ook weinig hoofdbrekens bezorgd. In tegendeel, hij heeft de nu geschapen mogelijkheid van een meer rechtstreeks contact met Frankrijk en het feit van een zeker parallelisme met zijn opvattingen bij de Franse Premier aanstands aangegrepen om nu ook de Fransen, die tot voor kort de belangrijkste hinderpaal te dien aanzien leken, te trachten te winnen voor een spoedige overgang tot de convertibiliteit. Ondanks de gebruikelijke triomphantelijke persommuniqué's na zijn terugkeer van zijn jongste bezoek aan Parijs, schijnt dit bezoek, afgezien van platonische sympathiebetuigingen, echter weinig

Aan Hunne Excellenties de Heren
Ministers van Buitenlandse Zaken
en Zonder Portefeuille,
's-Gravenhage.

c.c. De Heer Directeur-Generaal van
de Buitenlandse Economische Betrekkingen,
's-Gravenhage.

concreets...

concreets te hebben opgeleverd.

De besprekingen met Frankrijk over het aanhalen der economische betrekkingen tussen beide landen zijn klaarblijkelijk nog niet ver uit boven het stadium van uitwisseling van algemene gedachten. Slechts bij de discussies over de verlenging van het bestaande handelsaccoord voor een verdere periode van 6 maanden heeft men zich van Duitse zijde bereid verklaard tot een verdubbeling van de graaninvoer uit Frankrijk, n.l. van 250.000 ton tot 500.000 ton, waarbij de realisatie van deze invoer zal kunnen geschieden tot 1 October 1955, d.w.z. tot zes maanden na afloop van de thans te sluiten overeenkomst. De Heer Reinhardt toonde zich persoonlijk overigens enigszins sceptisch ten opzichte van de vraag, of thans werkelijk een wijziging zal intreden in de Franse economische- en handelspolitiek. In ieder geval heeft de huidige liberalisatie van Frankrijk van 65% voor de Bondsrepubliek slechts weinig te betekenen. Voor de Duitse uitvoer naar Frankrijk vertegenwoordigt zij nog geen 30% en hij verwachtte niet, dat dit percentage ver boven 40% zou uitkomen, indien Frankrijk tot liberalisatie van 75% van zijn invoer overgaat.

Ik behoef nauwelijks te vermelden, dat zowel de Heer von Maltzan als de Heer Reinhardt wederom de verzekering herhaalden, dat een uitbreiding van de betrekkingen tussen Frankrijk en de Bondsrepubliek niet zou mogen gaan ten nadele van andere Westeuropese landen. Prof. Erhard zou er in zijn geslaagd ook de Italiaanse minister van Financiën, de Heer Vanoni, bij zijn jongste bezoek aan Bonn te dien aanzien enigszins gerust te stellen.

DE AMBASSADEUR,